

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: Sergiu Stratan
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Anatolie Minciună
Iurie Cotruță
Liudmila Popova

Î N C H E I E R E

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Iulia Sîrcu

Judecători: Luiza Gafton, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Starnet Soluții”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Starnet Soluții” împotriva Consiliului Concurenței, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”, privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Starnet Soluții” cu menținerea hotărârii Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 08 noiembrie 2016 prin care acțiunea a fost respinsă ca nefondată,

c o n s t a ț ă:

La 18 martie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Starnet Soluții” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”, privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 11 decembrie 2015, în conformitate cu art. 49 și art. 51 din Legea concurenței, s-a adresat pârâtului cu o reclamație privind practicile anticoncurențiale ale Societății pe Acțiuni „Moldtelecom”. Obiectul reclamației 1-a constituit practicarea unor prețuri excesive sau a unor prețuri de ruinare în scopul înlăturării concurenților de către Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”, acțiune prevăzută în art. 11 alin. (2) lit. e) din Legea concurenței.

La 22 ianuarie 2016 a recepționat răspunsul pârâtului nr. APD-06/14-36 din 19 ianuarie 2016 privind concluziile adoptate în rezultatul examinării preliminare a plângerii depuse, în care s-a menționat că, acțiunile Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” nu întrunesc elementele constitutive ale actelor neloiale prevăzute de lege.

Astfel, reieșind din prevederile art. 53 alin. (3) din Legea concurenței, la 03 februarie 2016 a prezentat observațiile sale pe marginea concluziilor date.

În acest sens, la 11 februarie 2016, Plenul Consiliului Concurenței a adoptat decizia nr. APD-05, prin care a respins reclamația nr. SSL14/652 din 9 decembrie 2015.

Consideră reclamanta că, decizia respectivă este emisă cu încălcarea prevederilor legale, abuzivă și pasibilă de a fi anulată. În acest sens a indicat că, acțiunile Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” de practicare a prețurilor inferioare costurilor variabile medii, manifestate prin oferirea serviciilor de internet fix și televiziune digitală la un preț lunar de doar 29 lei, nu poate acoperi costul real și lezează în mod direct interesele reclamantei, prin atragerea în mod fraudulos a clientelei. Practicarea de prețuri inferioare costurilor variabile medii poartă un caracter eliminătoriu al politicii de prețuri a operatorului național, ceea ce constituie un abuz de poziția sa dominantă, acțiune interzisă de art. 11 alin. (2) lit. e) din Legea Concurenței.

Solicită reclamanta admiterea acțiunii, anularea deciziei nr. APD-05 din 01 februarie 2016 a Plenului Consiliului Concurenței și obligarea Consiliului Concurenței de a investiga practicile anticoncurențiale, concurența neloială, practicată de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” cu constatarea încălcării legislației din domeniul concurenței și aplicarea sancțiunilor pentru comiterea încălcărilor depistate.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 08 noiembrie 2016, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Starnet Soluții” cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 08 noiembrie 2016.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 30 iunie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Starnet Soluții” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Starnet Soluții”.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material. Instanța de apel nu a dat apreciere faptului că intimatul, ca autoritate publică autonomă ce asigură aplicarea și respectarea legislației în domeniul concurenței, prin care aceasta

oferă apreciere probelor prezentate, prin interpelări literare deductive, nu a inițiat o procedură de investigație concurențială.

La fel cauza a fost examinată în mod superficial, fără a fi atrasă atenția la toate aspectele speței date, cât și probelor pertinente și concludente aduse de apelant.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Starnet Soluții”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 26 iulie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 28 august 2017, Consiliul Concurenței a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Starnet Soluții” cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe. În referință a indicat că, motivarea cererii de recurs nu cuprinde argumente noi față de cele invocate în prima instanță și în cea de apel.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017 a fost expedită în adresa părților la data de 11 mai 2017 (f.d.144), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 30 iunie 2017 (f.d.146).

Astfel, instanța de recurs constată că, recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate

la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cererea de apel, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Starnet Soluții” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Starnet Soluții”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Iulia Sîrcu

Judecători:

Luiza Gafton

Nicolae Craiu